

การศึกษาเบื้องต้นการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายขอบพรุเพื่อการเลี้ยงแพะ + 195

Grazing of Goats on Reclaimed Organic Soils

จิระวัชร เข้มสวัสดิ์

ชาญชัย มณีบุญ

Chirawat Khemsawat

Chanchai Manidool

โชคพล เกษพรหม

บัญชา สัจจาพันธ์

Phat-an Naphron

Bancha Satchaphan

อนันต์ ภูสิทธิกุล

วิริยะ แก้วทอง 2

Anan Pusittikul

Wiriya Kaeothong

วัชรินทร์ วากระมะ 1

Vatcharin Vakama

บทคัดย่อ

การศึกษามูลของการเลี้ยงแพะพันธุ์พื้นเมืองในแปลงหญ้าขึ้นภาค บริเวณชายขอบพรุ อัครา 4 และ 5 ตัว/ไร่ บริเวณหน้าศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิภพทอ จ.นราธิวาส ระหว่างเดือน มิถุนายน 2529 - ตุลาคม 2529 ปรากฏว่าแพะอัครา 4 ตัว/ไร่ มีน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย 14.3 กรัม/ตัว/วัน ส่วนแพะอัครา 5 ตัว/ไร่ มีน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ย 6.8 กรัม/ตัว/วัน การเจริญเติบโตของ แพะจะเพิ่มขึ้นในระยะ 60-80 วันแรก หลังจากนั้นน้ำหนักแพะจะลดลงทั้ง 2 อัครา ซึ่งแสดงว่า ปริมาณหญ้าไม่พอเพียงจะต้องลดอัคราแพะต่อพื้นที่ลงให้ต่ำกว่า 4 ตัว/ไร่ จึงจะทำให้แพะเจริญ เติบโตได้เป็นปกติ

บทนำ - ให้นมแม่

แพะเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่ายสามารถปรับตัวอยู่ได้ในหลายสภาพภูมิอากาศ และเป็นสัตว์ ที่ให้คุณประโยชน์แก่มนุษย์ได้ทั้งเนื้อและนมตลอดจนผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ซึ่งประเทศไทยมีการเลี้ยงแพะ กันมานานแล้ว แต่ไม่มีการจดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน แพะที่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นแพะพันธุ์พื้นเมืองและ มักจะเลี้ยงกันมากในหมู่บ้านอิสลาม จากการสำรวจแพะในประเทศไทยในเดือนธันวาคม 2528 มีแพะประมาณ 80,807 ตัว ปรากฏว่าอยู่ในภาคใต้ถึง 57,424 ตัว คิดเป็น 71 % ของ แพะทั้งหมดในจังหวัดนราธิวาส มีแพะประมาณ 12,002 ตัว คิดเป็น 15 % ของทั้งประเทศซึ่ง

+ ที่กรมปศุสัตว์ 13-2913-28

1. นาย...

2. ...

เป็นจังหวัดที่มีแพะรองจากปัตตานีเล็กน้อย(12,167 ตัว) (3) เกษตรกรในจังหวัดนราธิวาสส่วนใหญ่จะทำการเลี้ยงแพะในสภาพปล่อยให้กินหญ้าตามธรรมชาติ ตามบริเวณที่สาธารณะ ซึ่งส่วนหนึ่งจะมีสภาพเป็นพื้นที่พรุ ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมีประมาณ 283,350 ไร่ เมื่อนำพื้นที่เลี้ยงแพะได้ คิดเป็นพื้นที่เกือบ 10 % ของจังหวัด (4) และพื้นที่ดังกล่าวนี้มีสภาพเป็นกรรกง การระบายน้ำเลวในช่วงฤดูฝนน้ำท่วมทั้งพื้นที่ แต่ในฤดูแล้งเกษตรกรสามารถปล่อยสัตว์ลงทะเลได้หญ้าธรรมชาติได้

หญ้าชันกาด (*Panicum repens*) ซึ่งเป็นหญ้าที่มีคุณค่าทางอาหารค่อนข้างต่ำ มีโปรตีน 5.5 % โค กระบือ แพะ แกะ ชอบกิน เป็นหญ้าที่ทนแการทะเล่ได้มากกว่าหญ้าหลายชนิดและทนต่อสภาพน้ำท่วมขังได้อย่างดี ซึ่งในพื้นที่พรุพบว่าให้ผลผลิตคิดเป็นน้ำหนักสด 2,786 กก./ไร่ จากการตัด 3 ครั้ง ระยะเวลา 6 เดือน (6) จักว่าเป็นหญ้าพื้นเมืองที่มีความสำคัญมากในพื้นที่ดังกล่าวต่อการเลี้ยงสัตว์ ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ซึ่งมีความมุ่งหมายเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ สำหรับหญ้าธรรมชาติในการเพิ่มปริมาณและคุณภาพการเลี้ยงสัตว์ในสภาพพื้นที่ดังกล่าวนี้ ซึ่งเป็นการพัฒนาและเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรต่อไป

สถานที่และเวลา

ทำการทดลองในพื้นที่สภาพพรุของเกษตรกร หน่วยงานศึกษาการพัฒนาพิภพทอง อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ระหว่างเดือนมิถุนายน 2529 - ตุลาคม 2529

วิธีการทดลอง

ใช้แพะรุ่นอายุประมาณ 6-9 เดือน พันธุ์พื้นเมืองเลี้ยงปล่อยให้ทะเล่แบบจำเจในแปลงหญ้าชันกาดจากพื้นที่ 2 อัครา อัคราที่ 1 ใช้แพะเพศผู้ 1 ตัว เพศเมีย 2 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ 1,200 ตารางเมตร คิดเป็นอัคราแพะ 4 ตัว/ไร่ อัคราที่ 2 ใช้แพะเพศผู้ 1 ตัว เพศเมีย 3 ตัว เลี้ยงในพื้นที่ 1,280 ตารางเมตร คิดเป็นอัคราแพะในพื้นที่ไม่เต็ม 1 ไร่ เนื่องจากเมื่อได้เตรียมแปลงทดลองเรียบร้อยแล้วชลประทานได้ทำการขุดคลองขอยัดคั่นแนวแปลงทดลองไปเป็นบางส่วนจึงต้องปรับพื้นที่แต่ละแปลงให้ค่านวดกลับเป็นอัคราแพะต่อพื้นที่ 1 ไร่ได้ โดยวางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block มี 3 ซ้ำ แปลงหญ้าทั้ง 6 แปลงได้รับการใส่ปุ๋ย 12-14-12 จำนวน 30 กก./ไร่ ก่อนเริ่มการทดลอง 1 เดือน และหลังจากเริ่มการทดลองไปแล้ว 2 เดือน ใส่ปุ๋ยเพิ่มอีก 30 กก./ไร่

แต่ละแปลงมีคอกพักแพะขนาด $2.5 \times$ ตารางเมตร ยกพื้นสูงประมาณ 50 เซนติเมตร ภายในคอกมีอาหารแระธาตุไว้ให้กินตลอดเวลา ส่วนน้ำกินจะมีอ่างน้ำขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 80 เซนติเมตร สูง 50 เซนติเมตร อยู่ข้างบริเวณคอกพัก แพะจะปล่อยให้กินหญ้าตลอดวันและขังคอกในคอกกลางคืนทำการขังน้ำหนักแพะเพื่อวัดความเจริญเติบโตทุก 20 วัน และเก็บตัวอย่างหญ้าจากบริเวณที่กินไว้ไม่ให้แพะเข้าไปแตะเล็ม เพื่อวัดผลผลิตของหญ้าและนำไปวิเคราะห์ทางเคมีทุก 60 วัน การทดลองสิ้นสุดเมื่อทดลองไปได้ 120 วัน เนื่องจากน้ำเริ่มท่วมบริเวณพรุในเดือนตุลาคม 2529

ผลการทดลอง

การเจริญเติบโต

จะเห็นได้ว่าแพะที่เลี้ยงในอัตรากาที่เจริญเติบโตได้ดีกว่าอัตรากาที่ 2 (รูปที่ 1) แพะอัตรากาที่ 1 มีน้ำหนักสูงสุด 13.92 กก./ตัว เมื่อทดลองได้ 60 วัน หลังจากขังน้ำหนักจะลดลงเรื่อย ๆ จนถึงสิ้นสุดการทดลองแพะจะหนักเพียง 12.58 กก./ตัว (ตารางที่ 1) และถึงแม้ว่าจะคิคน้ำหนักของลูกที่เกิดระหว่างการทดลองร่วมด้วยก็ตาม จะยังทำให้น้ำหนักเฉลี่ยของแพะทั้งกลุ่มลดลงเช่นกัน (รูปที่ 2) ส่วนแพะที่เลี้ยงในอัตรากาที่ 2 ซึ่งมีน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยในอัตรากาที่ต่ำกว่าแพะอัตรากาที่ 1 (รูปที่ 1) เมื่อทดลองไปได้ 80 วัน จะหนักสูงสุด 12.74 กก./ตัว และหลังจากขังน้ำหนักจะลดลงเหลือ 11.83 กก./ตัว เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

น้ำหนักเพิ่มของแพะเมื่อสิ้นสุดการทดลองตามตารางที่ 1 ปรากฏว่าอัตรากาที่ 1 มีน้ำหนักเพิ่ม 1.71 กก./ตัว สูงกว่าอัตรากาที่ 2 ซึ่งมีน้ำหนักเพิ่ม 0.81 กก./ตัว และเมื่อคิคเป็นน้ำหนักรวมทั้งกลุ่มแล้วแพะอัตรากาที่ 1 สามารถเพิ่มน้ำหนักได้ 5.13 กก. ถ้าวรวมน้ำหนักลูกเข้าไปด้วยแล้วจะทำให้เพิ่มน้ำหนักได้ถึง 7.00 กก. ส่วนแพะในอัตรากาที่ 2 จะทำน้ำหนักเพิ่มได้เพียง 3.23 กก. แต่แพะทั้ง 2 อัตรากา มีการเจริญเติบโตไม่แตกต่างกันทางสถิติ

อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวันของแพะอัตรากาที่ 1 เท่ากับ 62 กรัม/ตัว/วัน เมื่อทดลองได้ 20 วัน หลังจากนั้นจะมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ จนถึงสิ้นสุดการทดลอง ปรากฏว่าแพะมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย 14.3 กรัม/ตัว/วัน ส่วนแพะอัตรากาที่ 2 จะมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มทดลองไปจนถึงเมื่อทดลองได้ 100 วัน ใกล้เคียงกันซึ่งอยู่ในระหว่าง 16.9-21.6 กรัม/ตัว/วัน และเมื่อสิ้นสุดการทดลองเนื่องจากน้ำหนักแพะลดมากในระยะหลังจึงทำให้อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยตลอดการทดลองมีเพียง 6.8 กรัม/ตัว/วัน

การให้ลูก

แพะที่นำมาทดลองได้จัดซื้อจากเกษตรกร จึงไม่ทราบอายุที่แน่นอนแต่ก็อยู่ในช่วงอายุ 629 เดือน และเมื่อเลี้ยงทดลองไปได้ประมาณ 80-100 วัน ปรากฏว่าแพะอัตรากี่ 1 ได้ให้ลูก กลุ่มละ 1 ตัว แสดงว่าแพะได้ตั้งท้องมาก่อนเข้าทำการทดลอง เพราะแพะจะตั้งท้องประมาณ 146-152 วัน (7) และแพะจะสามารถให้ลูกได้เมื่ออายุน้อยกว่า 12-18 เดือน (6)

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าน้ำหนักแม่แพะจะอุมท้องก่อนกลอสกมีน้ำหนักเฉลี่ยเพียง 17.4 กก. ซึ่งเป็นน้ำหนักค่อนข้างต่ำ โดยเฉลี่ยแล้วแพะตัวเมียควรได้รับการผสมพันธุ์เมื่อน้ำหนักระหว่าง 38-43 กก. (5) Devendra and Burns(1970) ให้ข้อสังเกตว่าถ้าแพะผสมพันธุ์ก่อนที่จะถึง $3/4$ ของขนาดโตเต็มที่แล้ว จะทำให้ได้ลูกแพะมีขนาดเล็กซึ่งจากการทดลองน้ำหนักลูกแรกเกิดจะหนักเพียง 1.30 กก. และสภาพของลูกก็ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร

ผลผลิตของแปลงหญ้า

แปลงหญ้าชันภาคได้รับการใส่ปุ๋ย 12-24-12 อัตรา 30 กก./ไร่ ในต้นฤดูฝนเดือนพฤษภาคม 2529 ก่อนการทดลอง 1 เดือน ทำการวัดผลผลิตจากการตัดหญ้าใน Quadrant โดยได้วางแผนไว้ว่าจะตัดหญ้าในวันเดียวกับวันซึ่งน้ำหนักแพะทุก 20 วัน แต่เนื่องจากหญ้าโตไม่ทันจึงไม่สามารถวัดผลผลิตได้ จำเป็นต้องเลื่อนมาตัดทุก 60 วัน ในการตัดหญ้าครั้งแรกเมื่อเริ่มทดลองในเดือนมิถุนายน 2529 ปรากฏว่าได้ผลผลิตเป็นน้ำหนักสดเฉลี่ย 355 กก./ไร่ (ตารางที่ 3) ครั้งที่ 2 ในเดือนสิงหาคม 2529 ให้ผลผลิต 688 กก./ไร่ ซึ่งสูงกว่าการตัดครั้งแรกและหลังจากการตัดครั้งนี้ ได้ทำการใส่ปุ๋ย 12-24-12 อัตรา 30 กก./ไร่ อีกครั้งหนึ่งปรากฏว่าในช่วงเดือนสิงหาคม ฝนทิ้งช่วง (ตารางที่ 4) ทำให้การตัดครั้งสุดท้ายในต้นเดือนตุลาคม 2529 ให้ผลผลิตเฉลี่ยเพียง 327 กก./ไร่ เมื่อตัดผลผลิตน้ำหนักสดรวมทั้ง 3 ครั้ง แล้วจะได้ 1,370 กก./ไร่ (ตารางที่ 2) ซึ่งต่ำกว่ารายงานของ ชานูชัย และคณะ (2526) จากการตัดทุก 50 วัน รวม 3 ครั้ง เช่นกันให้ผลผลิตรวม 28780 กก./ไร่

ในระยะแรกของการทดลองแพะจะเลือกกินหญ้าเป็นหย่อม ๆ บางบริเวณแพะจะไม่ยอมกินหลังจากทดลองเลี้ยงแพะไปได้ประมาณ 60 วัน ปรากฏว่าการกินของแพะ กระจายทั่วทั้งแปลงและบางบริเวณจะถูกกินอย่างรุนแรงจนตกลืน หญ้าไม่มีโอกาสงอกได้เลย จากการที่หญ้ามีไม่เพียงพอ ทำให้แพะพยายามค้นหาชายในล่อนที่ลอมแปลงออกไปกินหญ้านอกแปลงทำให้เขาตกลืนคาบ หญ้า ผู้เลี้ยงต้องคอยปลดแพะออกจากคานายบอย ๆ และจากการที่น้ำหนักแพะทั้ง 2 อัตราลดลง

เมื่อเลี้ยงไปไ้ 60 - 80 วัน แสดงว่าอัตราแพะทั้ง 4 และ 5 ตัว/ไร่ เป็นอัตราที่สูงเกินไปที่จะเลี้ยงในแปลงหญ้าชันกาล จะคงลดอัตราแพะต่อพื้นที่ลง หรือทำการปรับปรุงแปลงหญ้าชันกาลให้เป็นแปลงหญ้าอื่นที่ให้อาหารสูงกว่าก็จะสามารถเลี้ยงแพะทั้ง 2 อัตราได้ในสภาพไร่ซึ่ง Devendra and Bums(1970) รายงานว่าในเขตร้อนและกึ่งเขตร้อน เช่น ในจาไมกา สามารถเลี้ยงแพะในทุ่งหญ้าแพนโกลาได้ถึง 37-45 ตัว/เฮ็คตาร์ (5.9 - 7.2 ตัว/ไร่)

ผลวิเคราะห์ทางเคมีของหญ้าชันกาล

จากการเก็บตัวอย่างหญ้าชันกาลใน quadrat ทุกแปลงแล้ว อยให้แห้งนำไปวิเคราะห์คุณค่าทางอาหารสัตว์ในห้องปฏิบัติการ ปรากฏว่ามีความชื้นเฉลี่ย 7.74 % โปรตีน 7.83% ปริมาณเยื่อใย ค่า NDS (Neutral detergent soluble) 32.15 % ค่า NDF (Neutral detergent fiber) 67.84 % และ ADF (Acid detergent fiber) 33.37 % ค่า cellulose, Hemi cellulose และ Lignin มีค่า 29.17 ; 34.47 และ 4.19 % ส่วนแร่ธาตุแคลเซียมและฟอสฟอรัสวิเคราะห์ได้ 65.52 และ 213.46 % ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าระดับแคลเซียมค่อนข้างต่ำ และต่ำกว่าค่าฟอสฟอรัส.

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

— *ในบทสรุป* —

จากการศึกษาครั้งนี้เห็นได้ว่า

1. หญ้าชันกาลในพรุซึ่งน้ำลึกในช่วงฤดูแล้งสามารถใช้เลี้ยงแพะได้ดี ไม่มีพิษ
2. อัตราแพะ 4 และ 5 ตัว/ไร่ สูงเกินไปสำหรับสภาพแปลงหญ้า ควรลดอัตราแพะให้ต่ำลง
3. ในกรณีที่สามารรถเสริมอาหารให้แพะได้เพิ่มจากการเลี้ยงในสภาพเดิมก็สามารถคงอัตราแพะ/พื้นที่ได้หรืออาจเพิ่มอัตราแพะ/พื้นที่ได้อีก กรณีที่มีพื้นที่จำกัด
4. ในกรณีที่ไม่มีพื้นที่จำกัด อาจใช้วิธีเสริมอาหาร เช่น ใบพืชตระกูลถั่ว หรือวัสดุพลอยได้จากโรงงานต่าง ๆ เพื่อช่วยให้แพะได้รับอาหารอย่างเพียงพอ

เอกสารอ้างอิง

๙. กองสำรวจกิน. 2529. รายงานการสำรวจที่ดินจังหวัดนครราชสีมา ฉบับที่ 134 กรมพัฒนาที่ดิน
๙. กองอาหารสัตว์. 2525. งานวิเคราะห์อาหารสัตว์. เอกสารวิชาการฉบับโรเนียว
กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์
๙. กรมปศุสัตว์. 2528. รายงานประจำปี กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๙. ชามูชัย มณีคุลย์, อนันต์ ภูสิทธิกุล, วชิรินทร์ วากะมะ, ทศนีย์ กิรุมล และ โศภณ เกษพรหม.
2525. โครงการคัดเลือกพันธุ์แพะที่เหมาะสมกับสภาพพรุ. สถานีอาหารสัตว์
นครราชสีมา กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์
๙. สุปจน์ ศรีนิเวศน์, อัญชลี ณ เชียงใหม่ และ พงษ์มี ชาวสวนเจริญ. 2527. มาเลี้ยงกันเถะ
สัตว์บาล สารปีที่ 1 ฉบับที่ 3 เดือน พฤศจิกายน 2527 หน้า 69-79
๙. Devendra, C, and M. Burns. 1970. Goat production in the tropic
Commonwealth Agr. Burcanux, Farnhan Foyal Bucks, England
๙. United Stated Department of Agriculture. 1946. Milk Goats
Farmer Bulletin No 920 Washington. D. C.

ตารางที่ 1 แสดงน้ำหนักและอัตราการเจริญเติบโตของแพะ

น้ำหนักแพะช่วงทุก 20 วัน	นม.เฉลี่ย/ตัว(กก.)		น้ำหนักทั้งหมดเฉลี่ย (กก.)				อัตราการเจริญเติบโต (กรัม/วัน)		
	อัตราที่ 1	อัตราที่ 2	อัตราที่ 1	นม.ตัวเล็กใหม่	อัตราที่ 1 - นม.ตัวเล็กใหม่	อัตราที่ 2	อัตราที่ 1	อัตราที่ 2	
ครั้งที่ 1 เริ่มทดลอง	10.87	11.02	32.60	-	32.60	44.07	-	-	
" 2 ทดลองได้ 20 วัน	12.11	11.35	36.33	-	36.33	45.43	62.0	17.0	
" 3 ทดลองได้ 40 วัน	12.56	11.82	37.67	-	37.67	47.27	42.3	20.0	
" 4 ทดลองได้ 60 วัน	13.92	12.13	41.77	-	41.77	48.53	50.9	18.6	
" 5 ทดลองได้ 80 วัน	13.62	12.74	40.87	-	40.87	50.97	34.5	21.6	
" 6 ทดลองได้ 100 วัน	13.17	12.71	39.50	1.07	40.57	50.83	23.0	16.9	
" 7 สิ้นสุดการทดลอง									
น้ำหนักเพิ่มเมื่อสิ้นสุดการทดลอง	120 วัน	12.58	11.83	37.73	1.87	39.60	47.30	14.3	6.8
น้ำหนักเฉลี่ยของลูก กก./ตัว		1.71	0.81	5.13	1.87	7.00	3.23	-	-
		-	-	-	1.30	-	-	-	-

ตารางที่ 2 แสดงการไหลของและกลุ่มที่ 1

รายการ	แพะหมายเลข				หมายเหตุ
	1	2	3	เฉลี่ย	
วันคลอด	28 สค.29	9 กย.29	27 กย.29		
น้ำหนักแม่ก่อนคลอด	16.8	18.6	16.8	17.40	จากการชั่งทุก 20 วัน
น้ำหนักแม่หลังคลอด	14.8	17.1	14.2	15.37	- " -
น้ำหนักลูกแรกเกิด	1.40	1.38	1.12	1.30	
น้ำหนักลูกเมื่อซังแม่ครั้งที่ 6	1.80	1.40	-	1.07	ค่าเฉลี่ยคิด 3 ตัว
น้ำหนักลูกเมื่อซังแม่ครั้งที่ 7	2.00	1.90	1.70	1.87	

ตารางที่ 3 แสดงผลผลิตของห่านชันกาศในแปลงทดลองระหว่างเดือน มิถุนายน-ตุลาคม 2529

รายการ	น้ำหนักสก (กก./ไร่)			น้ำหนักหัว (กก./ไร่)		
	อัตราที่ 1	อัตราที่ 2	เฉลี่ย	อัตราที่ 1	อัตราที่ 2	เฉลี่ย
ครั้งที่ 1 เริ่มการทดลอง 6 มิย.29	308	400	355	150	190	170
" 2 5 สค.29	629	746	688	350	420	385
" 3 สิ้นสุดการทดลอง 4 ตค.29	373	282	327	200	130	165
รวม	1,311	1,428	1,370	700	740	720

ตารางที่ 4 แสดงปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิระหว่างเดือน มกราคม-ตุลาคม 2529

ประจำเดือน	ปริมาณน้ำฝน		อุณหภูมิ(°C)	
	จำนวนวัน	น้ำฝน	สูงสุด	ต่ำสุด
มกราคม	11	91.9	27.9	22.2
กุมภาพันธ์	2	35.5	29.2	21.2
มีนาคม	6	26.5	29.93	23.58
เมษายน	4	14.5	32.06	23.6
พฤษภาคม	16	198.0	32.16	23.83
มิถุนายน	10	184.1	31.91	23.63
กรกฎาคม	8	89.6	32.0	23.38
สิงหาคม	7	34.4	32.5	23.48
กันยายน	12	316.7	32.4	23.16
ตุลาคม				